

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2016)0093

Pangandusliit – 2015. aasta aruanne

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2016. aasta resolutsioon pangandusliidu ja seda käsitleva 2015. aasta aruande kohta (2015/2221(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrust (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ühtse järelevalvemehhanismi määrus)¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpanga institutsioonidevahelist kokkulepet demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses EKP-le ühtse järelevalvemehhanismi raames antud ülesannete täitmisega²,
- võttes arvesse 2015. aasta märtsis avaldatud EKP järelevalveülesannete täitmist käsitlevat aastaaruannet 2014³,
- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrust (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus)⁴,
- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 17. septembri 2014. aasta otsust Euroopa Keskpanga rahapoliitika ja järelevalve funktsioonide lahususe rakendamise kohta (EKP/2014/39)⁵,
- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 4. veebruari 2014. aasta otsust, millega määratakse kindlaks põhjalikule hindamisele kuuluvad krediidasutused (EKP/2014/3)⁶,
- võttes arvesse Baseli komitee hiljutist tööd, eelkõige krediidiriski standardmeetodi

¹ ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.

² ELT L 320, 30.11.2013, lk 1.

³ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2014.et.pdf>.

⁴ ELT L 141, 14.5.2014, lk 1.

⁵ ELT L 300, 18.10.2014, lk 57.

⁶ ELT L 69, 8.3.2014, lk 107.

läbivaatamise ja operatsiooniriski mõõtmise läbivaatamise vallas,

- võttes arvesse põhjalikku hindamist, mille Euroopa Keskpank viis läbi 2013. aasta novembrist 2014. aasta oktoobrini¹,
- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 17. märtsi 2015. aasta määrust (EL) 2015/534 järelevalvealase finantsteabe aruandluse kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrust (EL) nr 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määrus)³, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Ühtse Kriisilahendusnõukogu vahelist kokkulepet demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses ühtse kriisilahenduskorra raames Ühtsele Kriisilahendusnõukogule antud ülesannete täitmisega⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta⁵,
- võttes arvesse Euroopa majandus- ja rahaliidu loomise lõpuleviimist käsitlevat aruannet (nn viie juhi aruanne),
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni otsust kaevata Holland, Luksemburg, Poola, Rootsi, Rumeenia ja Tšehhi Vabariik pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi (2014/59/EL) rakendamata jätmise pärast Euroopa Liidu Kohtusse,
- võttes arvesse nõukogu 8. detsembri 2015. aasta avaldust pangandusliidu ja ühtse kriisilahendusfondi üleminekulaenude korra kohta,
- võttes arvesse oma 19. jaanuari 2016. aasta resolutsiooni ELi finantsteenuste reguleerimise ülevaate ja probleemide kohta: mõju ja edasiliikumine tõhusama ja mõjusama ELi finantsalase õigusraamistiku ja kapitaliturgude liidu suunas⁶,
- võttes arvesse oma 24. juuni 2015. aasta resolutsiooni majanduse juhtimise raamistiku läbivaatamise kohta: ülevaade ja probleemid⁷,
- võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 2015. aasta märtsi aruannet riiginõuete regulatiivse käsitluse kohta,

1

<https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/comprehensive/2014/html/index.en.html>.

2 ELT L 86, 31.3.2015, lk 13.

3 ELT L 225, 30.7.2014, lk 1.

4 ELT L 339, 24.12.2015, lk 58.

5 ELT L 173, 12.6.2014, lk 149.

6 Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0006.

7 Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0238.

- võttes arvesse komisjoni 24. novembri 2015. aasta teatist „Pangandusliidu väljakujundamise poole” (COM(2015)0587),
 - võttes arvesse komisjoni 24. novembri 2015. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014, et luua Euroopa hoiuste tagamise skeem (COM(2015)0586),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A8-0033/2016),
- A. arvestades, et pangandusliit on rahaliidu asendamatu osa ning tõelise majandus- ja rahaliidu loomise alustala, ning arvestades, et selles võivad osaleda ka liikmesriigid, kus ei ole kasutusel euro;
 - B. arvestades, et pangandusliit on vajalik vahend stabiilsuse tagamiseks ja usalduse taastamiseks euroala pankade vastu, finantsintegratsiooni edendamiseks, riskide ja moraalariski vähendamiseks Euroopa pangandussüsteemis, riikide ja pankade vahelise sideme katkestamisele kaasaaitamiseks ja riskide jagamise soodustamiseks rahaliidus;
 - C. arvestades, et pangandusliit mängib olulist rolli investeringute rahastamisel ja seega majanduskasvu edendamisel ja töökohtade loomisel kogu ELis;
 - D. arvestades, et pangandusliidus peab lisaks ühtsetele eeskirjadele olema ühtne järelevalvemehhanism, ühtne kriisilahenduskord, kõrgetasemeline ja ühtne hoiuste kaitse tase ning tõhus fiskaalne kaitsemehhanism ELi tasandil;
 - E. arvestades, et ühtne järelevalvemehhanism on pangandusliidu esimene samm ja selle eesmärk on tagada ühtne ja ühtlane järelevalve osalevate liikmesriikide pankade üle, luua pangandusturul võrdsed tingimused ning aidata kaasa krediidiasutuste kindlusele ja usaldusväärsusele ja finantssüsteemi stabiilsusele, austades samal ajal pankade ja nende ärimudelite mitmekesisust;
 - F. arvestades, et Euroopa Keskpank (EKP) ei ole suutnud võtta siiani oma järelevalveülesannetes piisavalt arvesse proportsionaalsuse põhimõtet;
 - G. arvestades, et ühtne kriisilahenduskord on pangandusliidu teine samm ja selle eesmärk on tagada ühtsed eeskirjad ja menetlused ning ühine otsuste tegemise protsess, et tegeleda raskustes olevate pankade kriisilahendusega nõuetekohaselt ja nii, et see mõjutaks kogu Euroopas võimalikult vähe ülejäänud finantssüsteemi, reaalmajandust, tavakodanikke ja riikide rahandust;
 - H. arvestades, et pangandusliidu kolmas samm on siiani seisnenud riiklike hoiuste tagamise skeemide ühtlustamises, kuid komisjon esitas hiljuti ettepaneku töötada välja Euroopa hoiuste tagamise skeem, mille eesmärk on saavutada järk-järgult hoiuste kaitse ühtne tase, ning kaasseadusandjad peavad selle üle otsustama seadusandliku tavamenetluse raames;
 - I. arvestades, et ühtse järelevalvemehhanismi määrus ja ühtse kriisilahenduskorra määrus eeldavad, et uued organid, mis luuakse nii ühtse järelevalvemehhanismi raames (eelkõige EKP järelevalvenõukogu) kui ka ühtse kriisilahenduskorra raames (eelkõige Ühtne Kriisilahendusnõukogu), järgiksid oma ülesannete täitmisel

läbipaistvuse ja aruandekohustuse põhimõtteid; arvestades, et need organid peaksid olema nii selles küsimuses kui ka tehnilise pädevuse ja usaldusväärsuse poolest teistele eeskujuks;

Ühtne järelevalvemehhanism

1. väljendab heameelt selle üle, et loodud on ühtne järelevalvemehhanism, mis on olnud selle loomisest saadik edukas nii toimimise kui ka järelevalve kvaliteedi seisukohast, ja peab seda projekti keerukust ja väga lühikest elluviimise aega arvestades märkimisväärseks saavutuseks;
2. pooldab pangandusliidus laia esindatust, st mitteosalevate liikmesriikide pädevate asutuse tulevast kaasamist ja osalust (kooskõlas kehtestatud õigusnormide ja menetlustega) ning ELi mittekuuluvate kolmandate riikidega tehtavat tõhustatud koostööd; kinnitab, et riikide pädevate asutuste tegevuse tihedam koordineerimine ELis ja rahvusvahelisel tasandil on äärmiselt tähtis selleks, et tagada süsteemselt oluliste pankade tõhus reguleerimine ja järelevalve;
3. väljendab töökorraldusega seoses erilist heameelt eelkõige järgmise üle:
 - a) töölevõtmise protsess, mille tulemuseks oli hea sooline, kultuuriline ja pädevuste tasakaal, mis aitab kaasa ühtse järelevalvemehhanismi riikideülesele olemusele, ning põhjalik koolitusprogramm riikide pädevatele asutustele ja EKP töötajatele; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et EKP lepingute sõlmimise tavadid saaks täiustada, pidades eelkõige silmas arvukaid lühiajalisi lepinguid, töötajate tööaja kontrolli, töölevõtmismenetluste läbipaistvust ja ametiühingutega läbirääkimise valmidust; võtab teadmiseks EKP avalduse selle kohta, et ametisse on nimetatud esimene teenuste valdkonna eest vastutav juht, kelle pädevusvaldkonda kuuluvad kõik haldusteenused, IT-teenused ja inimressursid;
 - b) riikide parimatel tavadel põhineva järelevalve käsiraamatu koostamine, milles nähakse ette kogu euroala hõlmava järelevalvemenetluse ühtsed protsessid, menetlused ja meetodid;
 - c) IT-taristu ja analüütiliste tugivahendite loomine; rõhutab, kui oluline on tugev ja hästitoimiv IT-süsteem, mis oleks kooskõlas ühtse järelevalvemehhanismi raames täidetavate järelevalveülesannete vajadustega; toetab ühtse järelevalvemehhanismi ja riiklike järelevalveasutuste tegevuse koordineerimist, et üks rakendus vastaks kõikidele andmetega seotud vajadustele;
 - d) ühiste järelevalverühmade moodustamine ja dialoog, mida nad on alustanud järelevalve alla kuuluvate krediidasutustega;
 - e) ühiste menetluste läbiviimiseks vajalikud protsessid (oluliste osaluste lubamine, litsentside andmine, üleeuroopalise tegevusloa andmine, sobivust ja nõuetele vastavust käsitlevad hinnangud);
4. märgib, et ühtse järelevalvemehhanismi määrase kohaselt nõutavad haldusmenetlused on väga oluline ja sageli ebaproportsionaalselt suur osa tööst, ning on valmis kaaluma ettepanekuid, mille eesmärk on vähendada operatiivset koormust kõigi tasandite struktuuridele ja parandada ühtse järelevalvemehhanismi järelevalve tulemuslikkust, kasutades näiteks ära haldusmenetluste lihtsustamise võimalusi või delegeerides

konkreetsete haldusküsimuste kohta tehtavate teatavate otsuste tegemise, lähtuvalt selgetest raamidest ja juhistest;

5. märgib rahuloluga, et EKP eetikareeglid on läbi vaadatud, ja rõhutab, kui olulised on huvide konflikti käsitlevad tõhusad eeskirjad ja töötajate, aga ka juhtorganite liikmete finantstööstuse poolse lubamatu mõjutamise vältimiseks võetud kaitsemeetmed;
6. on veendunud, et kuigi ühiste järelevalverühmade vähem kui aastaga saavutatud tulemused on märkimisväärsed, on nende tööd võimalik veelgi täiustada, kaasates muu hulgas riikide pädevaid asutusi tõhusamalt otsuste tegemisse;
7. võtab teadmiseks järelevalve alla kuuluvate üksuste märkused, et järelevalvetegevust oleks vaja varakult planeerida, et parandada selle kvaliteeti ja vältida pankade äritegevuse tahtmatut mõjutamist, ning leiab, et selles suhtes on veel võimalik palju ära teha;
8. rõhutab, et vaja on vältida topeltaruandluse nõudmist ja mitmekordseid aruandluskanaleid ning üldisemalt krediidasutuste, eelkõige väiksemate pankade tarbetut halduskoormust, samuti on vaja tagada proportsionaalsuse põhimõttest kinnipidamine; nõuab andmekogumise tõhustamist, kusjuures kinni tuleks pidada andmete ühekordse esitamise põhimõttest ning kontrollida tuleks andmekogumise kasulikkust, teostatavust ja proportsionaalsust;
9. palub EKP-l tagada, et krediidiriski tervikliku andmebaasi loomisel (analüütiline andmekogu Anacredit) pööratakse erilist tähelepanu proportsionaalsuse põhimõttele ja vajadusele vältida ebaproportsionaalselt kõrgeid halduskulusid, eelkõige väiksemate asutuste jaoks; palub sellega seoses mõõdukust asjaomaste aruandluskünniste seadmisel;
10. rõhutab, kui tähtis on tihe suhtlus otsese ja kaudse mikrotasandi usaldatavusjärelevalve eest vastutavate EKP peadirektooraatide ning horisontaalse järelevalve ja eksperditeenuste eest vastutava peadirektoaraadi vahel, ning rõhutab rolli, mida viimati nimetatul omab konkreetsete individuaalsete mikrotasandi usaldatavusmeetmete aluseks oleva ühtse järelevalvekäsituse mõistmise parandamisel järelevalve alla kuuluvates üksustes; rõhutab, kui oluline on ühtse järelevalvemehhanismi töötajate ja sõltumatu rahapoliitika elluviimiseks vajalikke teenuseid osutavate töötajate täielik organisatsiooniline lahutatuse;
11. nõuab EKP järelevalve alla kuuluvate asutuste põhjalike hindamiste süsteemset läbivaatamist ning meetodika asjakohast täiustamist saadud kogemuste põhjal juhtudel, kus asutus on hinnangu kohaselt usaldusväärne, kuid satub siiski raskustesse, ning juhtudel, kus asutust peetakse stressitesti põhjal alakapitaliseerituks, kuid testi stsenaarium osutub märkimisväärselt ebarealistlikuks; tõstab esile praeguse stressitestide meetodika piiratust, sest selle käigus hinnatakse kolmandate riikide võimalikku mõju pankade sisehinnangute põhjal;
12. peab kiiduväärseks asjaolu, et EKP tegeleb makromajanduslike stressitestide raamistikuga täiustamisega, et integreerida stressitestide näidisraamistikku realistlikumaid ja dünaamilisi elemente, lisada likviidsust ja pangandussüsteemi sisest nn nakkusefekti käsitlevad sobivad komponendid ning võtta laiemas raamistikus arvesse reaalmajanduse ja varipangandussektori omavahelisi seoseid;

13. on arvamusel, et enne ühtse järelevalvemehhanismi käivitamist tehtav põhjalik hindamine on oluline samm kriisiaastatel kaotatud usalduse tagasivõitmise ja euroala pangandussüsteemi vastupanuvõime tugevdamise suunas, sest see parandab pangandussüsteemi kapitalisatsiooni ja suurendab läbipaistvust; on seisukohal, et selliste pankade kindlaksmääramisel, kes peaksid oma kapitalisatsiooni parandama ja finantsvõimendust vähendama, on olulised vahendid järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess ja pankade bilansi jätkuv põhjalik hindamine;
14. toonitab asjaolu, et majandus on taastumas, kuid see on eelkõige ebapiisavate struktuurireformide ja investeeringute ning liiga vähese lähenemise ja ülemäärase välisfaktoritest sõltumise tõttu siiski veel habras ja tagasihoidlik ning ka inflatsioon jääb arvestatule alla; märgib seda arvesse võttes, et kuigi lähiminevikus on juba täheldatud olukorra selget paranemist, on krediitidünaamika paljudes riikides endiselt loid ning paljude Euroopa pankade bilanssi koormab suur viivislaenude arv, mis piirab pankade võimekust majanduse rahastamisel;
15. tuletab meelde, et viivislaenude mahakandmise või edasimüümise võimalus on äärmiselt oluline, sest see võimaldab vabastada kapitali uute laenude rahastamiseks, eelkõige VKEde jaoks; rõhutab vajadust tegeleda viivislaenude küsimusega Euroopa tasandil ning hõlbustada eelkõige varahaldusettevõtjate loomist riikides, kus seda vajalikuks peetakse (nagu tehti Hispaanias ja Iirimaa);
16. rõhutab, et makro- ja mikrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitika tulemuslik koordineerimine on ülisuure tähtsusega, ja toonitab, et ühtne järelevalvemehhanism on osa ELi makrotasandi usaldatavusjärelevalve raamistikust ja talle on koos riikide pädevate asutuste ja EKP nõukoguga antud asjakohased makrotasandi usaldatavusjärelevalve alased ülesanded; toonitab vajadust suurendada Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu osatähtsust, et riikide pädevate asutuste ja ühtse järelevalvemehhanismi kõrval tegutses ka üleliiduline valdkondadevaheline makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutus, eesmärgiga tagada, et makroriskidega tegeletakse ka Euroopa üldiste huvide seisukohast; on seisukohal, et makrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitikas tuleb panna rohkem rõhku suurte kõikumiste vältimisele finantstsükli jooksul; tuletab meelde, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks tegelema finantsturgude omavahelise seotusega ja kõikide muude süsteemsete riskidega, mis mõjutavad finantsturgude stabiilsust;
17. on nõus EKP kõrgemate esindajate avaldatud seisukohaga, et makrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitikas tuleb panna rohkem rõhku suurte kõikumiste vältimisele finantstsükli jooksul, mitte suurendada šokkidele vastupidavust ainult siis, kui need käes on; peab kiiduväärseks EKP tehtud uurimistööd finantsstabiilsuse määratlemiseks ning nõuab tungivalt selliste vahendite väljatöötamist nagu süsteemsete riskide indeks, mida käsitleti 2015. aasta novembris ilmunud finantsstabiilsuse ülevaates (Financial Stability Review) ja mille eesmärk on kasutada süsteemsete riskide juhtimise tõhusa abivahendina ka süsteemsete riskide jälgimist;
18. märgib, et panganduse struktuurireformi, mis pidi süsteemseid riske vähendama ja mille raames tegeleti asutustega, mida peetakse pankrotti minemiseks liiga suureks, ei ole veel rakendatud; nõuab seadusandliku kokkuleppe kiiret saavutamist;
19. märgib, et kindlustussektor on finantsteenustega järjest tihedamalt seotud, ning toonitab, kui oluline on tagada võrdsed tingimused, et vältida usaldatavusnõuete ja

tarbijakaitse eeskirjade vallas õiguslikku arbitraaži;

20. on veendunud, et ülemaailmne suundumus eelistada suuremat ja kvaliteetsemat pangakapitali ja väiksema finantsvõimendusega panku on vajalik eeltingimus nii majandust toetada suutva usaldusväärse pangandussüsteemi tagamiseks kui ka selleks, et mitte korrata kriisiaegse hiiglasliku päästeabi andmist; rõhutab siiski, et õigus- ja järelevalvepoliitika ja finantssektori muudes valdkondades järgitava poliitika kujundamisel ülemaailmsel tasandil (finantsstabiilsuse nõukogus, Baseli pangajärelevalve komitees jms) ei tohi keskenduda ühes maailmanurgas kasutatavale konkreetsele rahastamismudelile;
21. märgib, et kapitalinõuete suurendamine üle teatava künnise võib tuua lühiajalises plaanis kaasa ettekavatsematuid tagajärgi ja piirata pankade laenuandmisvõimet, mistõttu tuleks kapitalitaseme kindlaksmääramisel seda ohtu arvesse võtta; rõhutab, et kapitalinõuete ja krediitipakkumise vaheline seos ei ole lineaarne;
22. palub, et komisjon ja Euroopa järelevalveasutused hindaksid koos põhjalikult kehtivatest ja kavandatavatest õigusaktidest lähtuvaid kapitalinõudeid, eelkõige eesmärgiga analüüsida nende mõju VKEde rahastamistingimustele ja laiemalt kogu reaalmajandusele, võttes seejuures arvesse kapitalinõuete lühi- ja pikaajalise mõju tasakaalu ja vajadust hoida finantsstabiilsust;
23. tuletab meelde selliste vahendite tähtsust nagu VKE toetuskoefitsient; teeb ettepaneku, et VKEde paremat rahastamist puudutavaid algatusi tuleks laiendada idufirmadele, mikroettevõtjatele ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjatele;
24. on arvamusel, et järelevalve- ja õigusraamistiku stabiliseerimine on oluline, et taastada investorite usaldus, vältida ebakindlust regulatiivse ja järelevalvetegevuse suhtes ning toetada majanduskasvu ja finantsstabiilsust; nõuab lühikeses plaanis olemasolevate õigusaktide lihtsustamist ning keskpikas plaanis Euroopa integreeritud eeskirjade kehtestamist finantsvaldkonna reguleerimise ja tarbijaõiguste vallas, et vahetada välja praegused keerukad, koormavad ja eraldiseisvad õigusaktid;
25. peab tervitatavaks järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ühtse meetoodika väljatöötamist 2015. aasta tsükliks; märgib, et osaliselt ühtse järelevalvemehhanismi kiire käivitamise tagajärjel viimistleti paljud selle meetoodika aspektid alles siis, kui järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi tsükkel oli juba käimas, ja leiab, et tulemuste usaldusväärsuse ning pankade riskiprofiilide ja kapitalitasemete vahelise vastavuse parandamiseks võiks riskihindamise ühtsete järelevalvealaste standardite heakskiitmiseni viivat protsessi veelgi täiustada; peab kiiduväärseks ühtse järelevalvemehhanismi tahet tegeleda pankade juhtimise ja eelkõige riskijuhtimise, riskivalmiduse ja küberriskide küsimustega;
26. on seisukohal, et iga konkreetse panga maksimaalse jaotatava summa kindlaksmääramine vastavalt kapitalinõuete direktiivi artikli 141 lõikele 6 on oluline vahend kapitali taastamiseks ning alternatiiv bilansi vähendamisele; toonitab, et õigusaktide ebaselgus teise samba ja kapitalipuhvrite vahelise hierarhia osas seoses maksimaalse jaotatava summa piirmäära ja muude karistusmeetmetega ei takista ühtset järelevalvemehhanismi kasutamast paindlikkumäära, et vältida liiga jäiku lahendusi, mis võivad mõjutada negatiivselt täiendavate esimese taseme omavahendite võlakirjaturgu ning tingimuste võrdsust muude jurisdiktsioonidega; nõuab

maksimaalse jaotatava summa mehhanismi ja „pangapõhise riski“ vältimist käsitleva teise samba funktsiooni õiguslikku täpsustamist, et tagada ELis võrdsed tingimused ning selgitada mehhanismi eesmärki; on seisukohal, et nende sätete läbivaatamise eesmärk peaks olema lisada need määrusesse;

27. rõhutab, et liikmesriikidele antud valiku- ja otsustusvõimalused takistavad ühtsel järelevalvemehhanismil välja töötada euroala ühtset ja sidusat järelevalvekäsitust, mille abil tagada tõeliselt võrdsed tingimused, ning on veendunud, et tavade ja standardite ühtlustamisega peaks kaasnema pangandusliidu kahe ülejäänud samba lõpuleviimine; peab sellega seoses tervitavaks EKP avaldatud määruse eelnõu, mille eesmärk on kaotada ELi pangandusalases õigusraamistikus ligikaudu 35 riiklikku valiku- ja otsustusvõimalust, ning esialgseid suuniseid, mille eesmärk on aidata ühistel järelevalverühmadel langetada muude tuvastatud valiku- ja otsustusvõimalustega hõlmatud valdkondades otsuseid sidusamalt; on seisukohal, et selline ühtne rakendamine eeldab järkjärgulist käsitust ja selle eesmärk peaks olema tegeleda kõikide takistuste ja killustatusega; on valmis tegema koostööd õigusloome tasandil, et regulatiivset ja järelevalvealast ühtlustamist veelgi parandada; toonitab vajadust vaadata läbi riiklikud valiku- ja otsustusvõimalused, et tagada kogu pangandusliidus võrdsed tingimused, muu hulgas seoses konglomeraatide ja mittekonglomeraatidest asutustega, kel on osalus kindlustusettevõtetes;
28. tuletab meelde, et õiglase väärtuse mõõtmise kasutamine realiseerimata kasumi ja kahjumi puhul, mis tuleneb keskvalitsuse vastu olevatest nõuetest, mis kuuluvad kategooriasse „müügivalmis“, tugevdab pankade ja riikide vahelisi seoseid ning võib põhjustada ka omavahendite volatiilsust; palub EKP-l hoiduda selle meetme kohaldamisest kuni rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi 9 kohaldamiseni;
29. rõhutab asjaolu, et nii Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 (krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta) kui ka kapitalinõuete direktiiv (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet), millele viidatakse ühiselt kui CRD IV/CRRi pakatile, võeti kaasseadusandjate poolt vastu enne ühtse järelevalvemehhanismi loomist; ergutab komisjoni esitama ettepanekut CRD IV/CRRi paketi tehniliseks kohandamiseks, et viia see kooskõlla pangandusliidu raamistikuga; nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks seadusandliku vahendina pigem määrusi (mis on kogu ELis kõikide suhtes vahetult kohaldatavad) kui direktiive, et tagada kogu ELis ja pangandusliidus ühtlustatud rakendamine;
30. rõhutab, kui oluline on töö, mida on tehtud riskiga kaalutud varade arvutamise ühtlustamisel, mis on võrreldavuse eesmärgi seisukohalt määrava tähtsusega, ja pankade kapitalinõuete arvutamise sisemudelite läbivaatamisel; on seisukohal, et edusammud selles valdkonnas on kõikide portfelliide puhul otsustava tähtsusega euroalal pankade järelevalve tulemuslikkuse ja usaldusväarsuse säilitamiseks, et edendada parimat tava turu- ja krediidiriski mudelite valdkonnas;
31. tunneb heameelt ühtse järelevalvemehhanismi raames viie kõrgetasemelise prioriteedi vastuvõtmise üle, millest juhindutakse kogu 2016. aasta järelevalvetegevuses; rõhutab, et ühtne järelevalvemehhanism peaks hõlmama lisaks krediidiriskile kõikide pangariski vormide, sh mittefinantsriskide jälgimist; rõhutab, et vaja on edasisi

meetmeid pankade finantsportfellide, eelkõige 3. tasandi finantsvarade, sh tuletisinstrumentide järelevalvealase kontrolli tugevdamiseks; rõhutab vajadust vähendada reguleeritud pangandussektori ja varipangandussektori vahelisi seoseid, tehes seda muu hulgas vastava krediidiriski positsiooni piiramise kaudu;

32. leiab, et asjakohasemat tähelepanu tuleks pöörata bilansivälistest kirjetest tulenevale suurenenud riskipositsioonile, eelkõige ülemaailmsete süsteemse tähtsusega pankade puhul; rõhutab sellega seoses vajadust olla valvas varipangandussektori arengu suhtes;
33. võtab teadmiseks Baseli pangajärelevalve komitee ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töö pankade ja muude finantsvahendajate riiginõuete valdkonnas; kutsub ELi institutsioone üles hindama ülemaailmse kooskõlastatud jõupingutuse osana hoolikalt ja põhjalikult kehtiva õigusraamistiku võimalikke muutusi keskpikas perspektiivis, vähendamata liikmesriikide jaoks kasutada olevaid rahalisi vahendeid, loomata soovimatuid turu- või konkurentsimoanutusi ning mõjutamata finantsstabiilsust; rõhutab, et riski ulatusliku vähendamise saavutamiseks tuleks võtta paralleelseid meetmeid muu hulgas 2. ja 3. tasandi varade riskipositsiooni vähendamiseks ning krediidiriski mõõtmise puhul sisereitingute süsteemide täieliku lähenemise tagamiseks;
34. rõhutab, et ühtne järelevalvemehhanism ja ühtne kriisilahenduskord kujutavad endast sammu pangandusteenuste ühisturu suunas, muutes piiriülese konsolideerumise atraktiivsemaks; on veendunud, et finantsstabiilsuse ja kriisilahenduskõlblikkuse hindamise lisamine oluliste osaluste direktiivi on vajalik selleks, et vältida uusi põhimõttega „pankrotti minemiseks liiga suur“ seotud probleeme, mis võivad tuleneda arvukamatest ühinemistest ja omandamistest;
35. rõhutab tähtsat rolli, mis ühtsel järelevalvemehhanismil oli Kreeka kriisi ajal selle riigi pangandussektori olukorra jälgimisel, Kreeka oluliste krediidasutuste põhjalikul hindamisel ja rekapiitaliseerimise vajaduste üle otsustamisele kaasa aitamisel; märgib, et Kreeka pankade rekapiitaliseerimise vajadused jäävad ühtse järelevalvemehhanismi hinnangul vahemikku 4,4 miljardit eurot (lähtestsenaariumi puhul) kuni 14,4 miljardit eurot (kõige riskantsema stsenaariumi puhul), kusjuures programmi raames ette nähtud puhvri suuruseks oli 25 miljardit eurot; palub selgitust finantskonsultantide rolli kohta, kes võeti sageli tööle avaliku pakkumiseta ja kes mängisid rolli kõikides euroala päästmistes, pakkudes eksperditeadmisi rahvusvaheliste laenuandjate troikale; nõuab suuremat läbipaistvust ja aruandekohustust töölevõtmisprotsessis, et vältida võimalikke huvide konflikte, mis tulenevad sidemetest investeerimisfondide ja muude finantsteenuste osutajatega; palub EKP-l määratleda oma roll abiprogrammides ümber nn vaikivaks vaatlejaks; rõhutab, et erakorraline likviidsusabi on oluline vahend finantsüsteemi stabiilsuse säilitamiseks, hoides ära likviidsuskriiside muutumise maksevõimekriisideks; märgib, et vastutus selle andmise eest ei ole veel euroala tasandile täielikult üle antud; tunneb heameelt tähelepanekute üle, mille president Draghi esitas Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjonile, vihjates erakorralise likviidsusabi korra hoolikale läbivaatamisele pangandusjärelevalve nn euroopastamise kontekstis;
36. on veendunud, et EKP järelevalvestrateegia, milles tuleks vältida vahetegemist riikide lõikes, peaks kajastama ja kaitsma pangandusmudelite pluralismi ja mitmekesisust ELis, hõlmates autentseid ja elujõulisi hoiu-laenuühistuid ning hoiu- ja ühistupankasid, ning see peaks vastama proportsionaalsuse põhimõttele;

37. peab läbipaistvust turul tegutsejate ja avalikkuse suhtes (sealhulgas niisuguste tundlike teemade puhul nagu kapitalieesmärgid, mis on seatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi tsüklis lähtuvalt, järelevalvetavad ja muud nõuded) oluliseks selleks, et saavutada võrdsed tingimused järelevalve alla kuuluvate üksuste vahel ja aus konkurents pangandusturul ning vältida olukordi, kus regulatiivne kindlusetus avaldab negatiivset mõju pankade äristrateegiale; rõhutab, et järelevalvet teostavate ja järelevalve alla kuuluvate üksuste läbipaistvus on ka aruandekohustuse eeltingimus, sest see võimaldab Euroopa Parlamendil ja avalikkusel olla kursis peamiste poliitikaküsimustega ning hinnata eeskirjade ja järelevalvetavade järgimist; nõuab suuremat läbipaistvust teise samba otsuste ja põhjenduste puhul;
38. rõhutab, et siinkohal võib olla kasulikuks vahendiks järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi käsitlevate korduma kippuvate küsimuste loetelu avaldamine;
39. peab tervitatavaks tõhusust ja avatust, millega EKP on seni täitnud oma aruandekohustust Euroopa Parlamendi ees, ning palub EKP-l jätkata sellealase kohustuse täielikku täitmist ja aidata ka edaspidi parandada Euroopa Parlamendi suutlikkust hinnata ühtse järelevalvemehhanismi poliitikat ja tegevust; suhtub positiivselt EKP presidendi valmisolekusse teha jätkuvalt Euroopa Parlamendiga koostööd EKP rolli osas pangandusküsimustes, eelkõige ülemaailmsete standardimisasutuste (nt finantsstabiilsuse nõukogu) raamistikus;
40. tuletab meelde, et avaliku sektori audit moodustab niisuguste mehhanismide lahutamatu osa, mille eesmärk on tagada asutuste aruandekohustus kodanike ees; võtab seetõttu mõningase murega teadmiseks 2015. aasta juunis avaldatud Euroopa Kontrollikoja ja Euroopa Liidu kõrgeimate kontrolliasutuste juhtide kontaktkomitee avalduse, milles hoiatatakse tekkivate auditilünkade eest, mis tulenevad järelevalveülesannete üleandmisest riiklikelt asutustelt ühtsele järelevalvemehhanismile olukorras, kus Euroopa Kontrollikoja volitused auditeerida järelevalvet teostavat EKPD on vähemulatuslikud kui riiklike kontrolliasutuste volitused auditeerida riiklike järelevalve teostajaid; soovib sellele vastavalt kaaluda Euroopa Kontrollikoja auditivolituste tugevdamist;
41. rõhutab, kui tähtis on Ühtse Kriisilahendusnõukoguga, Euroopa Pangandusjärelevalvega ja Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi muude asutustega tehtav koostöö, järgides seejuures täielikult rollide ja pädevuste jaotust ning reguleerimise ja järelevalve lahusust, et aidata tagada ELi kontrolli- ja tasakaalustusstruktuuri järgimine; rõhutab eelkõige, et Euroopa Pangandusjärelevalve peab oma sõnaselgete tarbijakaitsealaste volitustega jõustama ja tõhustama tarbijakaitseraamistikku pangandusteenuste puhul, täiendades ühtse järelevalvemehhanismi usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, ning liidus tervikuna;
42. tunneb heameelt ühtse järelevalvemehhanismi usaldusväarsuse üle rahvusvahelisel areenil; peab ülimalt oluliseks, et ühtne järelevalvemehhanism kaasataks nõuetekohaselt ülemaailmsete regulatiivsete standardite koostamisse, pidades eelkõige silmas suuniseid, mille üle peetakse läbirääkimisi finantsstabiilsuse nõukogus ja Baseli pangajärelevalve komitees;

Ühtne kriisilahenduskord

43. peab tervitatavaks Ühtse Kriisilahendusnõukogu tõhusat moodustamist ja riiklike

kriisilahendusasutuste loomist liikmesriikides;

44. rõhutab, kui tähtis on ühtse kriisilahenduskorra sujuvaks toimimiseks Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja riiklike kriisilahendusasutuste vahelise tõhusa koostöö sisseseadmine; on seisukohal, et sisemised kriisilahendusmeeskonnad moodustavad ühtse järelevalvemehhanismi ühiste järelevalverühmade ekvivalendina hea aluse koostöö korraldamiseks ühtse kriisilahenduskorra raames;
45. innustab Ühtset Kriisilahendusnõukogu ja EKPd kui ühtset järelevalveasutust sõlmima vastastikust koostööd ja andmevahetust käsitlevat vastastikuse mõistmise memorandumit, et suurendada tõhusust ja vältida pankade topeltaruandlust, võimaldades samal ajal Ühtse Kriisilahendusnõukogu juurdepääsu ühtse järelevalvemehhanismi andmetele, mis on vajalikud tema institutsiooniliste volituste täitmiseks; rõhutab, kui tähtis on ühtse kriisilahenduskorra ja riikide pädevate asutuste sujuv koostöö;
46. rõhutab lahknevust ühtse järelevalvemehhanismi otsese järelevalve alla kuuluvate pankade ja Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate pankade (sh muud piiriülesed konsolideerimisgrupid) vahel ning selle võimalikke tagajärgi Ühtse Kriisilahendusnõukogu juurdepääsu osas teabele;
47. nõuab konkreetse korra loomist komisjonis ning Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja komisjoni vahel, et määrata kindlaks tõhusad menetlused otsuste tegemiseks kriisilahenduse korral;
48. innustab sõlmima koostöölepinguid Ühtse Kriisilahendusnõukogu ning mitteosalevate liikmesriikide ja kolmandate riikide riiklike kriisilahendusasutuste vahel, et tõhustada vastastikust koostööd ja teabevahetust;
49. peab tervitatavaks, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu on vastavalt asjakohastele Euroopa Pangandusjärelevalve standarditele töötanud välja kriisilahendustegevust käsitlevad käsiraamatud, mille eesmärk on edendada ühtse kriisilahenduskorra raames järjepidevat, tulemuslikku ja proportsionaalset kriisilahendusülesannete käsitust;
50. nõuab õigeaegsete edusammude tegemist kriisilahenduse kavade koostamisel ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel ühtse kriisilahenduskorra kohaldamisalasse kuuluvatele asutustele, et raskustes olevate pankade nõuetekohane kriisilahendus suudetaks tagada nii, et selle mõju reaalmajandusele ja riigi rahandusele oleks võimalikult väike; kutsub komisjoni üles võtma kiiresti vastu regulatiivse tehnilise standardi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohta koos kõrge siduva standardiga, milleks oleks vähemalt kaheksaprotsendiline omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kõikide Ühtse Kriisilahendusnõukogu pankade puhul, tehes seda vastavalt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivile (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL)¹ ja minimeerides VKEde katteta hoiuste kahjumivõimalused; võtab teadmiseks töö, mida tehakse kogu kahjumikatmisvõime (*Total Loss Absorbing Capacity – TLAC*) rakendamise osas, ning palub komisjonil tagada kooskõla omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega;

¹ ELT L 173, 12.6.2014, lk 190.

51. kutsub komisjoni üles hindama kogemusi arvesse võttes ja määruse (EL) nr 806/2014 läbivaatamise raamistikus, kas Ühtsel Kriisilahendusnõukogul ja riiklikel kriisilahendusasutustel on piisavad varajase sekkumise õigused ja piisavad varajase sekkumise vahendid pankade nn hemorraagia ennetamiseks;
52. rõhutab, et ühtse kriisilahenduskorra määruse kohaselt peaks kriisilahendusnõukogu esmajärjekorras kehtestama nõuetekohaselt kriisilahenduse kavad süsteemselt oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks, hindama nende kriisilahenduskõlblikkust ning võtma kõik vajalikud meetmed, et tegeleda nende kriisilahenduskõlblikkust kahjustavate asjaoludega või need kõrvaldada; rõhutab ühtlasi, et kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda muudatuste tegemist krediidasutuse, investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi struktuuris ja korralduses, et võtta meetmeid, mis on vajalikud ja proportsionaalsed, et vähendada või kõrvaldada kriisilahenduse vahendite kohaldamist pärssivaid olulisi asjaolusid ning tagada asjaomaste üksuste kriisilahenduskõlblikkus;
53. võtab teadmiseks kriisilahendusnõukogu liikmete topeltrolli, sest nad on üheaegselt otsuseid tegeva täitevorgani liikmed ja selles rollis esimehe ees aruandekohustust omavad tippjuhid, ning on seisukohal, et sellele struktuurile tuleks enne praeguste volituste lõppemist hinnang anda;
54. kutsub liikmesriike, kes ei ole seda veel teinud, pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi üle võtma ning rõhutab, kui oluline on selle sätete täielik rakendamine ja jõustamine;
55. tunneb heameelt asjaolu üle, et liikmesriigid on ratifitseerinud osamaksete ühtsesse kriisilahendusfondi ülekandmise ja ühiskasutusse võtmise valitsustevahelise lepingu, mis võimaldab ühtsel kriisilahenduskorral saada kavandatud ajakava kohaselt alates 1. jaanuarist 2016. aastal täielikult toimivaks, mis hõlmab ka kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamist; tunneb heameelt asjaolu üle, et kehtestatud on menetlused ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamiseks ja kogumiseks Ühtse Kriisilahendusnõukogu poolt; peab kahetsusväärseks otsust luua ühtne kriisilahendusfond valitsustevahelise lepingu, mitte liidu õiguse kaudu; kutsub komisjoni üles võtma kiiresti vajalikke meetmeid valitsustevahelise lepingu kiireks integreerimiseks ELi õiguse raamistikku, nagu on ette nähtud lepingu artiklis 16 ja viie juhi aruandes;
56. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid, mille eesmärk on vähendada veelgi võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud nõuete õiguslikke riske;
57. kutsub liikmesriike üles koguma pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning ühtse kriisilahenduskorraga seotud osamaksete riigi tasandil täies ulatuses, tulemuslikult ja õigeaegselt, et kanda need ühtsesse kriisilahendusfondi üle valitsustevahelisele lepingule vastavalt;
58. kutsub komisjoni üles vaatama ülimalt hoolikalt läbi delegeeritud määruse (EL) 2015/63 põhjenduses 27 ette nähtud ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate osamaksete arvutamise ja vaatama seejuures eelkõige läbi riskiteguri asjakohasuse, et tagada vähem keerukate krediidasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiili asjakohane kajastatus;

59. soovib panganduskriiside edukaks juhtimiseks tulevikus hoolikalt hinnata ELi õigusaktide alusel kriisilahendusnõukogu jaoks kasutada olevaid eri võimalusi (erinevad kriisilahenduse vahendid pankade likvideerimise alternatiivina), pidades meeles, kui tähtis on tagada finantsstabiilsus ja säilitada usaldus pangandussüsteemi vastu;
60. juhib tähelepanu asjaolule, et koormuse jagamist ning täielikku kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist käsitlevad eeskirjad, mis on tagasiulatuvalt mõjutanud niisuguste võlainstrumentide tegelikku riski, mis on emiteeritud enne viimati mainitud õigussätete vastuvõtmist, ning investeringute kaitset käsitlevate asjakohaste eeskirjade määratlemine ja rakendamine kuuluvad eri ajahetkedesse; kutsub Ühtset Kriisilahendusnõukogu üles viima ellu üleminekuperioodi hoolika hindamise ning tagama kooskõlas õigusaktide nõuetega uute eeskirjade rakendamise vajalikku proportsionaalsust ja õiglust järgides; palub komisjonil ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel (ESMA) tagada asjakohane investorikaitse;
61. rõhutab, et kuna ühtse kriisilahendusfondi süsteemi kuuluvad riiklikud alafondid, siis on kiiresti vaja luua piisav üleminekurahastamise mehhanism, et anda fondi käsutusse vajaduse korral piisavad vahendid ajavahemikul, mil see ei ole veel lõplikult valmis, ning tagada pankade ja riikide tegelik eraldatus; tuletab meelde, et eurorühm ning majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu (ECOFIN) ministrid märkisid oma 18. detsembri 2013. aasta avalduses võimalust kasutada kas riiklikke ressursse, mille aluseks on pangamaksud, või Euroopa Stabiilsusmehhanismi (ESM);
62. tunneb siiski heameelt saavutatud kokkuleppe üle tagada riiklik üleminekurahastamine, et aidata tagada rahaliste vahendite olemasolu konkreetseks kriisilahenduseks riiklikest vahenditest;
63. tuletab meelde ECOFINi 8. detsembri 2015. aasta avaldust ja selles võetud kohustust kaaluda pärast valitsustevahelise lepingu ratifitseerimise lõpuleviimist pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi täielikku ülevõtmist ja üleminekurahastamise korra kehtestamist, samuti edasisi samme ja ajastust, et töötada ühtse kriisilahendusfondi poolse laenamise hõlbustamiseks välja ühine kaitsemeede, mis peaks saama täielikult toimivaks hiljemalt üleminekuperioodi lõpuks; rõhutab siiski, et ühist eelarvekaitset kasutatakse ainult viimase abinõuna, kui muude järelevalve tugevdamise ja kriisiohjamise usaldatusmeetmete abil ei ole võimalik riski kaotada; tuletab meelde, et kaitsemeede peaks olema keskmise pikkusega perioodil eelarve seisukohast neutraalne, ning rõhutab moraaliriski vältimise tähtsust; rõhutab, et pangandussektor peaks ka edaspidi vastutama tagasimaksete eest pangamaksude kaudu kõigis osalevates liikmesriikides, k.a tagantjärele;

Kolmas samm

64. tuletab meelde, et tõhusas pangandusliidus tuleks koos ühtse järelevalvemehhanismi ja ühtse kriisilahenduskorraga tagada suutlikkus võimaldada hoiuste ühtset ja kõrgetasemelist kaitset nende asukohast olenemata, aidates kaasa riigi ja panga vahelise sideme tõelisele katkestamisele, hoiustajate usalduse taastamisele, võrdsete tingimuste loomisele ja finantsstabiilsuse tõhustamisele; on seisukohal, et hoiuste kaitsmise mis tahes süsteemi puhul tuleb alati vältida mis tahes moraaliriski tekitamist ja samal ajal tagada, et riski võtjad vastutavad oma võetud riskide eest;

65. tunneb heameelt komisjoni paketi üle, mis esitati 24. novembril 2015. aastal riskide jagamise ja riskide vähendamise kohta pangandusliidus; võtab teadmiseks lähenemisviisi, mille raames liigutakse järk-järgult riiklike hoiuste tagamise skeemide edasikindlustuselt kaaskindlustuse skeemi suunas, et jõuda lõpuks püsiseisundis täieliku kindlustuseni osalevate riiklike hoiuste tagamise skeemide puhul ja osamaksude arvutamisel riskipõhise lähenemisviisini; ootab seadusandlikes läbirääkimistes osalemist vastuvõetud seisukoha alusel;
66. märgib, et Euroopa hoiuste tagamise skeemi loomine eeldab ühtsete eeskirjade rakendamist, pangandusliidu esimese ja teise samba elluviimist ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi ülevõtmist kõikide osalevate liikmesriikide poolt ning lisameetmete võtmist, et saavutada riskide oluline vähendamine Euroopa pangandussüsteemis; rõhutab, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisega võetakse kasutusele riskide vältimise süsteemne mehhanism, millega vähendatakse tagatisskeemide järkjärgulisest ühiskasutusse võtmisest tuleneda võivat moraaliriski hirmu; rõhutab komisjoni võetud kohustust vähendada veelgi riske ja tagada võrdsed tingimused pangandusliidus;
67. märgib, et hästi toimiv hoiuste tagamise skeem, mida rahastatakse finantssektori osamaksudest, on üks end tõestanud viisidest, kuidas ennetada maksumaksja rahaga teostatavat pankade päästmist;
68. tuletab meelde, et komisjoni ülesanne on tagada võrdsed tingimused kogu ELis ja et komisjon peaks vältima igasugust killustatust siseturul;
- o
o o
69. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Keskpangale ja Ühtsele Kriisilahendusnõukogule.